

[Holger K. Nielsen]

sted jo et glødende forsvar for, at det var fint med en orlovsret, og at det var fint med en uddannelsesstøtte til at kunne udnytte orlovsretten.

Når man betænker, med hvilken ildhu og hvilken modstand Venstres undervisningsminister for et år siden vendte sig mod dette forslag, må jeg da se det som en kovending i Venstres politik.

Men så vil jeg gerne spørge hr. Povl Brøndsted, der er så sikker på, at arbejdsgiverne vil give denne orlov – og det er da muligt, at man kan finde en enkelt arbejdsgiver, der vil det – om hr. Povl Brøndsted virkelig tror, det er en tilfældighed, at Dansk Arbejdsgiverforening så konsekvent har vendt sig imod orlovsordningen.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Jeg synes egentlig, at det, der blev sagt her, vidner om et fuldstændig manglende kendskab til, hvad der i virkeligheden sker på mange arbejdspladser. Jeg kan nævne mange arbejdspladser, hvor man i vinterhalvåret giver sine ansatte fri til at følge forskellige former for faglige kurser. Det er egentlig ikke nogen nytænkning for dem, der har folk, som arbejder hos og for dem, at sikre, at deres uddannelse både bliver suppleret og bliver ajourført. Det er egentlig ikke så fremmed for dem. Hvorfor bygge denne barrikade op, at der er det store modsætningsforhold, for det er i virkeligheden i al almindelighed en fællesinteresse, både at man giver de nødvendige timer fri til det, og at man er med til at støtte det på den ene eller den anden måde eller i hvert fald betale lønnen i de timer, de dage eller de uger, et videregående kursus varer.

Vi skal bare bygge videre og prøve på at skabe yderligere forståelse for noget, der er en tradition i store dele af de arbejdsforhold, der er imellem arbejdsgivere og arbejdstagere. Det andet er en negativitet, der ikke rigtig hører hjemme i den praktiske hverdag.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Den praktiske hverdag bliver jo heldigvis en gang imellem gjort op af samfundsforskere og statistikere, og der er faktisk for godt nok en del

år siden lavet en undersøgelse over, hvordan uddannelsesressourcerne er fordelt. Jeg tror oven i købet, det var den undersøgelse, som omtales i det radikale beslutningsforslag fra februar 1988. Deraf fremgik det, at for hver gang en specialarbejder, som jo er den person, hr. Povl Brøndsted lige har talt så varmt om, og som altså er den, der ikke har fået megen uddannelse, fik 1 times efteruddannelse, fik den højtlønnede akademiker 30 timers efteruddannelse. Forholdet var altså 1:30.

Sådan ser virkeligheden ud, og det er den virkelighed, der gør, at vi ikke har tiltro til, at arbejdsgiveren nu skulle have vilje til at vende bøtten og sige: Nu er det søren spilleme specialarbejderen, der skal have 30 timers efteruddannelse, og så kan akademikeren måske holde sig lidt tilbage.

Jeg ved ikke, hvad det er for en virkelighed, hr. Povl Brøndsted hævder eksisterer. Den eksisterer altså ikke, når vi gør virkeligheden op i undersøgelser, som indtil dato ikke er blevet anfægtet.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Jeg føler sådan set, at det, fru Jytte Andersen siger, lidt er et udtryk for misundelsespolitik. Vi ved jo udmærket godt, at dér, hvor der er en uddannelsesbaggrund, er der også forståelse for en videreuddannelse. Det, vi skal kæmpe for her, er at få den samme forståelse på de områder og i de grupper, der har det lille uddannelsesniveau. Jeg synes da ikke, vi derfor skal sige, at den ene gruppe ikke skal have 30 timer, fordi den anden skal have nogle. Selvfølgelig skal de det, for det har de brug for på deres område, på deres niveau.

Det, vi kæmper for nu, er at give dem, der har den korteste og mest elementære uddannelse, mulighed for at få lidt mere. Derfor synes jeg, vi skal tage det skridt og kæmpe for den sag her og nu og ikke være så knotne og sure og kritiske, men i stedet gå ind i en konstruktiv debat om at få det i orden.

Jeg synes, det er synd, at Socialdemokratiet har valgt den rolle, at de, hvis det ikke kan blive det helt store og fornemme, slet ikke vil være med til noget som helst. Og det skulle ikke undre mig, om Socialdemokraterne, når vi nu efter udvalgsarbejdet får noget igennem, ikke vil være med, fordi det ikke er den store og flotte